

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2374/2016
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Богићевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Смедеревска Паланка из Смедеревске Паланке, ради поништаја решења и утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1361/16 од 01.06.2016. године, у седници одржаној 07.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1361/16 од 01.06.2016. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Великој Плани, СЈ у Смедеревској Паланци П1 1132/13 од 20.05.2015. године, одбијен је примарни тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код туженог са даном 01.12.2011. године што је тужени дужан да призна и трпи и да се поништи решење туженог од 06.12.2013. године којим је тужилји отказан уговор о раду број ... од 29.11.2011. године и тужилји истекао радни однос са 07.12.2013. године као незаконито, те да се обавезе тужени да је врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Одбијен је и евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код туженог са 10.12.2013. године што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, прекинут је поступак у делу тужбеног захтева који се односи на исплату разлике мање обрачунате и исплаћене зараде за тужилју у периоду ближе описаном у том делу изреке и одлучено да ће о трошковима спора одлучити касније коначном пресудом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1361/16 од 01.06.2016. године, потврђена је делимична првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код туженог са даном 01.12.2011. године и да се пониште решења туженог број ... од 06.12.2013. године којим је отказан уговор о раду број ... од 29.11.2011. године као незаконит уз обавезу туженог да тужилју врати

на рад, у ставу другом и четвртом изреке и у том делу одбијена као неоснована жалба тужиле. Укинута је иста пресуда у преосталом делу става првог изреке и одбачена тужба у делу тужбеног захтева којим је тражила да се обавезе тужени да је распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиле је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле уговор број ... од 29.11.2011. године, којим је тужиле засновала радни однос код туженог са даном 01.12.2011. године на радном месту медицинска сестра. Чланом 5б тог уговора странке су уговориле да се уговор закључује на одређено време почев од 01.12.2011. године до повратка са боловања ББ. По члану 9. истог уговора тужиле прихвата да у току рада буде премештена на друге послове у друго место рада и код другог послодавца, као и друге промене у погледу права, обавеза и одговорности у складу са законом, општим актом послодавца и овим уговором. Тужиле је од 01.12.2011. године до доношења решења о отказу уговора о раду од 06.12.2013. године обављала послове медицинске сестре и то од 01.12.2011. до 01.02.2012. године послове одсутне запослене ББ у школском диспанзеру, у дечијем диспанзеру, а затим у амбуланти у... . Када се одсутна радница вратила са породилског боловања, тужени је донео решење о отказу уговора о раду од 06.12.2013. године тако да је тужиле престао радни однос са даном 07.12.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиле за утврђење да је засновала радни однос на неодређено време и за поништај као незаконитог решења о отказу уговора о раду и враћању на рад тужиле, па нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

По члану 37. Закона о раду ("Службени гласник РС" 24/05) радни однос на одређено време ради замене привремено одсутног запосленог може се засновати до повратка привремено одсутног запосленог (став 3.). Радни однос заснован на одређено време постаје радни однос на неодређено време ако запослени настави да ради најмање 5 радних дана по истеку рока на који је заснован радни однос (став 4.).

Тужиле је засновала радни однос на одређено време до повратка одсутног запосленог. Овако заснован радни однос није лимитиран трајањем од 12 месеци (члан 37. став 1. Закона о раду), може трајати краће или дуже, зависи од временског периода одсутности запосленог радника. Када се одсутни запослени врати на рад, уговор о раду који је заснован на одређено време престаје по самом закону у смислу члана 175.

Законa о раду. С обзиром да тужиља после повратка одсутног запосленог није наставила рад код туженог наредних 5 дана, нису испуњени услови за преображај радног односа.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић